

Δυο ενθυμήσεις που αφορούν τον Άγιο Σπυρίδωνα

A. N. K., Ενετοκρατία φ. 15, 58v,

- + Εις τους αχλγ (1633) Δεκεμβρίου 12 ομεγας και θαυματουργός Σπιριδιον ξιμερονοντ(ας) της έ(ο)ρτις του μια κοπέλα του μ(ισε)ρ Σταμου Λεπενιοτι λεγαμενι.....υχε υπαγι και εμινε εκι εις την εκκλισιαν κρατιμενι παντελος την οπίαν την επιραν ό του θαυματος να ασικοθι και να πάρι τα σκουτιά οπόν εκιμουτουν και νάπαγι στο σπίτι γερι κε κάλι. και το εγραψα δια ενθιμισι του θαυματος.
- + ομειος μια μαρτζιλιανα ιρθε από την Βενετία οπια ιτον δια την Διακινθο καπιος από τους ναύτες ιχε εκαμποσο χρισαφι δια πουλιμα απο το οπιο εχριασθι εις την εκκλισιαν τάγιου δια να την εστολισουν ος καθός ινε διορισμενο και ετζι καπιος Μάρκος ζογραφος έκαμε παζάρι εις το αυτό χρισαφι δια τον αγιον μεκινον τον ναυτι και τους εδοσε και μισό κροζαδο καπαρα να πάρι πολιπριν ενφανησι του αυτού ναυτι προς το εκαμε σε φτινο παζάρι και εματανιοσε ομιος ετσακοθικαν μεν την μαρτζιλιανα και εμισεψαν δια την Διακινθο να διοση το χρισαφι ούτε του αραβονα ο του θαύματος δεν ιχε ευγαλενο η μαρτζιλιανα από το πορτο μονι ποτε ομνπρος ποτε οπισο εος οιστο .....ο ναυτις το εβαλεν εις τον μουτου και ιρθη με την βαρκα στην χορα και εβρε τον αυτόν Μάρκο σπεντου είχα ναπαρις το χρισαφι έτη και τον αραβονα ότι δεν εμπορουμε πέσος να παμε εμπρός ετζι εδοσε και επιρεν καταβοδιο.

Οι δύο ενθυμήσεις είναι γραμμένες από το ίδιο χέρι. Ακολουθεί μια τρίτη, από άλλο χέρι, την οποία δεν μπορέσαμε να διαβάσουμε γιατί χρειάζονται λάμπες Wood.

Σε ένα έντονο θρησκευτικό περιβάλλον είναι συνηθισμένο να κρατούνται σημειώσεις για γεγονότα που επηρεάζουν άμεσα τη ζωή του κόσμου. Ο γραφέας είχε πρόσβαση στο Αρχείο της Ενετοκρατίας και κάποιος συνάδελφός του αργότερα, στις 11 Απριλίου 1634, συνέχισε στο υπόλοιπο άδειο μέρος της σελίδας.

Η πρώτη ενθύμηση γράφτηκε στις 12.12.1633, ημέρα της εορτής του Αγίου. Πολύς κόσμος άρρωστος σωματικά ή ψυχικά πήγαινε στον Άγιο για να προσευχηθεί και μερικές φορές να ιαθεί. Η κόρη του μισέρ Στάμου Λεπενιώτη ήταν μία από αυτές τις περιπτώσεις. Φαίνεται ότι ήταν κατάκοιτη και αφού κοιμήθηκε όλη την νύχτα στο ναό, το πρωί όταν ξύπνησε σηκώθηκε πήρε τα ρούχα της και πήγε σπίτι της υγιής.

Η δεύτερη ενθύμηση γράφτηκε αργότερα. Είχε σχέση με ένα ναυτικό ο οποίος, έχοντας μερικά χρήματα, βρέθηκε στην πόλη της Κέρκυρας και θεώρησε σωστό να πάει στον Άγιο να κάνει ένα τάμα. Βρήκε ένα ζωγράφο ονόματι Μάρκος και αφού συζήτησαν τι ήθελε του έδωσε καπάρο μισό κροσάδο. Ο ναύτης πιθανώς να ζήτησε από τον ζωγράφο να φτιάξει μία εικόνα. Τσακώθηκαν φαίνεται στην πληρωμή γιατί ο ναύτης θα έπρεπε να φύγει για την Ζάκυνθο. Το καράβι βγήκε από το λιμάνι, αλλά δεν πήγαινε ούτε μπρος ούτε πίσω, οπότε ο ναύτης κατάλαβε ότι ο Άγιος κρατούσε το καράβι να μην φύγει. Κατέβηκε από το καράβι, πήγε και βρήκε τον ζωγράφο και του είπε για το σημάδι που έδωσε ο Άγιος. Ο ζωγράφος, αφού το ξανασκέφτηκε, του επέστρεψε τα χρήματα και όλοι έμειναν ευχαριστημένοι.

3.07.2016

Ανδρέας Δ. Μαζαράκης